

Ivo Sasek

Marea învolburată

Elaion-Verlag
CH-9428 Walzenhausen

Elaion

CH-9428 Walzenhausen

De obținut la Gemeinde-Lehrdienst

Comandă nr. 31 RUM

Titlul ediției originale în limba germană:

„Das brausende Meer“, 1. Auflage 2001

Prima ediție în limba română 2002

A doua ediție în limba română 2002

A treia ediție în limba română 2004

Tradus de Peter Siegel

Revăzut de frați și surori româno-germani

Alcătuirea copertii, culegere, tipar și prelucrare

Gemeinde-Lehrdienst, CH-9428 Walzenhausen

Cuprins

Observațiile traducătorului:	4
Marea învolburată	6
Vuietul multor popoare	7
Oglindirile naturii.....	9
Marea urlând în adevăr	14
Cine este cel care răscolește mările?.....	17
Cei mari veghează peste amândoi.....	25
Prăbușirea turnurilor	29
O interpretare profetică	34
Statuia lui Nebucadnețar	42
Națiunile unite.....	46
Ultima împărăție	49
Promisiunea scăpării	54
Revenirea lui Hristos și urmările ei	59
Anexă	67

Observațiile traducătorului:

Citatele biblice au fost extrase din traducerea română a Bibliei, ediția revizuită a traducerii D.Cornilescu, editată de Gute Botschaft Verlag (GBV), Dillenburg, Germania, 3rd edition 1991. Dar pot să apară deosebiri față de textele cunoscute de voi datorită faptului că autorul a retradus în germană din surse în limba greacă. Fiindcă semnificația cuvintelor din limba greacă este mult mai complexă decât cea a cuvintelor germane, pot exista mai multe posibilități de traducere ale unui cuvânt. Toate sunt corespunzătoare, dar una sau alta poate reda cu o mai mare profunzime semnificația cuvântului. Versetele respective au fost traduse direct din germană și sunt notate cu (tradus din germană, nota trad.).

Activitatea de traducere în limba română a scrierilor și casetelor noastre se află chiar la începuturile ei. Cu ajutorul Domnului, acestei traduceri i se vor alătura și alte cărți, broșuri și mesaje pe casete. Să nu ezitați să vă informați la „Gemeinde-Lehrdienst”, prin scrisoare sau fax, ce publicații sunt disponibile în limba română.

Eroare! Stil nedefinit.

Dorim să vă atenționăm că această carte este o traducere din limba germană și noi nu putem considera cu toată siguranța, cu toate verificările îngrijite ale calității, că textul german a putut fi redat în orice caz cu o exactitate desăvârșită. S-ar putea să apară deosebiri de semnificație sau devieri ale centrelor de greutate comparativ cu textul original german. Dacă anumite pasaje vi se par teologic sau lingvistic nelogice sau neexacte, vă rog să întrebați la „Gemeinde-Lehrdienst” (prin scrisoare sau fax) pentru a constata dacă ați înțeles corespunzător semnificația reală ale celor spuse.

Februarie 2004

Gemeinde-Lehrdienst

(Slujire prin învățătură pentru biserici)

Marea învolburată

„Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre popoare, care nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor. Oamenii își vor da sufletul de groază în așteptarea celor ce vor veni pe pământ, căci puterile cerurilor vor fi zguduite. Atunci vor vedea pe Fiul Omului, venind pe un nor cu putere și cu mare slavă. Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că răscumpărarea voastră se apropie” (Luc.21.25-28).

Revenirea lui Isus Hristos, care urmează unui timp de nedumerire internațională, nu va aduce cu sine așteptatul sfârșit fericit pentru populația strâmtorată a pământului. Fiindcă nu datorită faptului că urlă mările și se agită valurile apelor revine Hristos, ci pentru că revine Hristos urlă mările și se agită valurile! (Ps.50.3-4)¹. Revenirea lui Hristos cu toți

---

¹ „Dumnezeul nostru va veni și nu va tăcea; focul va mistui înaintea Lui și o furtună puternică va fi împrejurul Lui. El va striga spre ceruri, sus și spre pământ ca să judece pe poporul său.”

sfinții Săi nu va pune capăt judecăților vuitoare, ci va îndeplini judecățile vuitoare până ce dreptatea dumnezeiască va fi impusă până la victorie. După cum este scris: **„Iată Domnul a venit în mijlocul zecilor de mii de sfinți ai Săi ca să facă judecată împotriva tuturor și să încredințeze pe toți cei nelegiuți de toate faptele nelegiuite pe care le-au făcut în chip nelegiuit și de toate cuvintele tari pe care le-au rostit împotriva Lui acești păcătoși nelegiuți”**(Iuda 14-15). **„Din gura Lui ieșe o sabie ascuțită ca să lovească neamurile cu ea; îi va păstori cu un toiag de fier; și va călca în picioare teascul vinului mâniei aprinse a lui Dumnezeu Cel Atotputernic”** (Apoc.19. de la v.15) **„Cădeți peste noi (munților) și ascundeți-ne de fața Aceluia care stă pe scaunul de domnie și de mânia Mielului, căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui și cine poate să stea în picioare?”** (Apoc.6.16-17).

Vuietul multor popoare

Marea urlătoare cu valurile sale de ape se referă în primul rînd la *noi*. Dintotdeauna noi confundăm

cauzele cu efectele. Noi omagiem umbra și disprețuim realitățile care aruncă umbra. Ne temem de lucruri, despre care Dumnezeu spune să nu vă temeți, iar de Acel Unul și Unic, care este de temut, noi nu ne temem. Când temutele semne în soare, lună și stele vor avea loc, când realmente mările vor începe să urle și apele ieșite de sub control să vuiască, acestea se vor întâmpla numai datorită omenirii neînfrânate. Atunci este ultima ocazie de a privi în față adevărul mântuitor. Pentru că omenirea, care nu vrea să se pocăiască, este *cauza* și nu victima neajutorată a acestor catastrofe naturale care cuprind întreaga lume! Toată împotrivirea vehementă ale puterilor naturii este doar umbra și oglindirea rebeliunii oamenilor în mândria lor neînduplecată împotriva lui Dumnezeu și dreptății Sale. Deci, atunci când mările lumii încep să urle necontrolabil, aceasta nu este nimic altceva decât oglindirea focarului *propriu-zis* al neliniștilor și pericolelor pe pământ: adică vuietul neînfrânat al mării popoarelor păcătoase, așa cum este scris: **„Vai! Ce vuiet de popoare multe care fac zgomot așa cum urlă marea! Ce zarvă de popoare care se năpustesc ca tumultul unor ape puternice! Popoarele mugesc cum mugesc apele mari.**

Dar Dumnezeu le va muștra și vor fugi departe...” (Isa.17.12-13).

Oglindirile naturii

Întreaga Sfânta Scriptură ne învață că mișcările din natură sunt întotdeauna urmări și nu cauze. Pericolul real este omul, care este decăzut păcatului și diavolului. De aceea, înainte de a ne îndrepta mai departe spre urletul mării, iată aici câteva locuri din Scriptură pentru argumentarea celor spuse. În vremea lui Adam și Eva natura era într-o armonie deplină cu omul. Odată cu căderea în păcat, natura a început pentru prima dată să lovească împotriva omului și aceasta din cauza blestemului așezat de Dumnezeu peste creație din pricina căderii în păcat. **„Fiindcă ai ascultat de glasul soției tale și ai mâncat din pom..., blestemat este acum pământul din cauza ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea...” (Gen.3.17-18).** Natura a intrat în strâmtoare din pricina lui Adam și nu Adam din pricina naturii! Poți vedea clar acest lucru? Când marea a fost răscolită în vremea lui Iona, aceasta s-

a întâmplat ca urmare a păcatului lui Iona. Natura a fost mai întâi răscolită prin om, înainte ca ea să-l răscolească pe om prin puterea ei. De aceea, nu marea este de temut, ci păcatul omului. De abia l-au aruncat pe Iona în mare (**Iona 1.11-15**)¹, și **„marea a încetat să mai urle.”**

De aceea, numai Dumnezeu este de temut, El care pedepsește păcatul. El pedepsește totdeauna păcatul și nu natura și puterile ei! Natura a devenit victima noastră și a păcatului nostru. Dacă nu ne lăsăm de păcat la timpul potrivit, noi vom fi nimiciți de puterile naturii pe care Dumnezeu în mânia Sa le-a răscolit împotriva noastră. Și **Rom.8.22** dovedește că natura suferă din pricina noastră: **„Căci știm că până în ziua de azi toată creația suspină**

---

¹ „Și ei i-au zis: ‘Ce să-ți facem ca să se potolească marea față de noi?’ Căci marea era din ce în ce mai înfuriată. El le-a răspuns: ‘Luați-mă și aruncați-mă în mare și marea se va liniști față de voi; căci știu că din vina mea este peste voi această furtună mare.’ Oamenii aceștia vâsleau din greu ca să ajungă la uscat, dar nu puteau, pentru că marea se întărâta tot mai mult împotriva lor. Atunci au strigat către Domnul și au zis: ‘Doamne, Te rugăm nu ne pierde pentru viața omului acestuia și nu ne împovăra cu sânge nevinovat! Căci Tu, Doamne, ai făcut cum Ți-a plăcut.’ Apoi au luat pe Iona și l-au aruncat în mare. Și marea a încetat să mai urle.”

și suferă durerile nașterii.” În zilele lui David au fost trei ani de foamete din pricina vinei de sânge a casei lui Saul (**2Sam.21.1**)¹. Când David a păcătuit împotriva Domnului, el a putut alege între trei zile de ciumă, trei luni de prigoană sau **„șapte ani de foamete în țara ta”** (**2Sam.24.13**). Catastrofe de orice fel sunt întotdeauna roada și recolta acțiunilor noastre. De aceea Solomon s-a rugat în **1Împ.8.35**: **„Când se va închide cerul și nu va fi ploaie din cauză că ei au păcătuit împotriva Ta...”** Și: **„Dacă foametea, ciuma, rugina, mălura, lăcustele și omizile vor fi în țară... și fiecare își va cunoaște rana din inima sa și va întinde mâinile spre casa aceasta, ascultă-l din ceruri... și iartă-l; lucrează...”** (v.37-39). Această rugăciune Solomon a putut-o formula astfel numai pentru că Dumnezeu a spus mai dinainte: **„Când voi închide cerul și nu va mai fi ploaie,... lăcuste... ciumă... dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu, se va smeri, se va ruga și va căuta fața Mea și se va**

---

¹ „În zilele lui David a fost o foamete de trei ani, an de an. Și David a întrebat pe DOMNUL, și DOMNUL a zis: „Este din cauza lui Saul și a casei lui sângeroase, pentru că a ucis pe gabaoniți.”

abate de la căile lui rele,... îi voi vindeca țara”(2Cron.7.13-14). Același principiu este valabil și pentru oricare schimbare în soare, lună sau stele. Martori oculari au relatat că înaintea celor două războaie mondiale, și chiar înaintea altor războaie, cerul și-a schimbat culoarea în roșu sângeriu. Această mărturie este confirmată de **Apoc.6.12-13**, unde înaintea stârpirii unei treimi din omenire a avut loc un mare cutremur, soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna întreagă s-a făcut ca sângele, stelele cerului au căzut pe pământ ș.a.m.d. Înainte ca cele mai grele judecăți și lovituri de răzbunare să lovească direct omenirea în stil mare într-un anume fel este atinsă mai întâi natura. Acest principiu îl vedem adevărat la ieșirea din Egipt și în întreaga istorie. Corespunzător **Apoc.8. de la v.7** va fi lovită mai întâi o treime din copaci, apoi din animale, apoi apele, soarele, luna și stelele, înainte să-i lovească pe cei nesigilați. Eu consider că nici o catastrofă a naturii sau schimbarea neobișnuită a naturii nu a ajuns să aibe loc vreodată în afara legăturii generale cu păcatul omului. Când Isus, Creatorul și Domnitorul vieții, a fost ținut pe cruce, acest lucru a fost de neocolit, pentru că se spune: „**De la ceasul al șaselea (ora 12.00) până la**

ceasul al nouălea (ora 15.00) s-a făcut întuneric peste toată țara” (Mat.27.45). Când în sfârșit Isus Și-a dat duhul, se spune: „**Și iată...pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat, mormintele s-au deschis...**” (v.51+52). Natura și puterile ei au fost victime sau înfăptuitor? **Isa.5.30** face un rezumat: „**În ziua aceea...** (datorită decăderii, v.1-29) **uitându-se la pământ, nu vor vedea decât întuneric și strâmtorare, iar lumina se va întuneca de norii lui.**” De mai mulți ani observăm și noi în slujirea noastră cum la mari lupte duhovnicești cerul se întunecă și bântuie furtuni și cum *la fiecare* străpungere duhovnicească el se deschide din nou, semnificativ, cu o precizie înspăimântătoare. În acest timp nu noi ne orientăm după vânt și nori, ci cerul se orientează după noi. Alte dovezi în această linie vezi **Osea 4.2-5¹**; **Ier.4.22-28²** și multe altele.

---

¹ „Jurămintele, minciunile, uciderile, hoțiile, adulterele se dezlănțuie, vărsări de sânge. De aceea țara se va jeli, toți cei care o locuiesc vor tânji împreună cu fiarele câmpului și cu păsările cerului; chiar și peștii mării vor fi luați. Dar nimeni să nu certe pe altul, nimeni să nu mustre pe altul, căci poporul tău este ca cei care se ceartă cu preotul. Te vei împiedica ziua, prorocul se va

Marea urlând în adevăr

Marea urlând în adevăr, spre care Sfânta Scriptură vrea să ne îndrepte atenția noastră, este *marea* răscolită a *popoarelor*. Aceasta este adevărata cauză și pericolul propriu-zis dinaintea venirii lui Hristos. Însăși Sfânta Scriptură tălmăcește cine este această mare răscolită urlând. **Isa.57.20-21: „Dar cei răi sunt ca marea înfuriată care nu se poate liniști și ale cărei ape aruncă afară noroi și mâl. Nu este pace, zice Dumnezeuul meu pentru cei răi.”**

împiedica și el împreună cu tine, noaptea; și voi nimici pe mama ta.”

² „Căci poporul Meu este nebun, nu Mă cunoaște; sunt niște copii fără minte și lipsiți de pricepere; sunt meșteri să facă răul, dar nu știu să facă binele. Mă uit la pământ și iată că este fără formă și gol; mă uit la ceruri și lumina lor a pierit! Mă uit la munți și iată că tremură și toate dealurile se clatină puternic. Mă uit și iată că nu este nici un om; și toate păsările cerurilor au fugit! Mă uit, și iată, Carmelul este un pustiu; și toate cetățile sale sunt nimicite înaintea Domnului și înaintea mâniei Lui aprinse! Căci așa vorbește Domnul: „Toată țara va fi o ruină; dar nu o voi nimici de tot. Din cauza aceasta pământul va fi în jale și cerurile sus vor fi întunecate; căci Eu am zis, am hotărât lucrul acesta, și nu-Mi pare rău de el, nici nu Mă voi întoarce.”

Iuda adevărește această tălmăcire în **Iuda 12-13**: „(Oamenii destrăbălați și neascultători) **sunt niște stânci ascunse... niște nori fără apă mânați încoace și încolo de vânturi... niște valuri înfuriate ale mării care își spumegă rușinile lor, niște stele rătăcitoare...**” În toate locurile Scriptura depune aceeași mărturie: mările lumii sunt numai imagini ale popoarelor. Ieremia spune: „**Marea s-a înălțat peste Babilon: Babilonul a fost acoperit de mulțimea valurilor ei**” (Ier.51.42). Doar știe fiecare că marea reală nu s-a ridicat niciodată peste Babilon să-l acopere cu valurile ei înfuriate. Marea și valurile ei, despre care a vorbit Ieremia, au fost după **Daniel 5** mezii și perșii, așa cum este spus pe de altă parte despre Israel și Asiria: „**Iată Domnul va trimite împotriva lor apele puternice și mari ale Fluviului, adică pe împăratul Asiriei**” (Isa.8.7-8). Daniel prorocul a văzut în vedenia sa cum patru fiare mari au ieșit *din mare* (**Dan.7.17-23**). La aceasta, tălmăcirea îngerului: „**Aceste patru fiare mari sunt patru împărați care se vor ridica pe pământ. Dar sfinții Celui Preaînalt vor primi împărăția**”. Marea, un tip pentru popoare; marea răscolită, un tip pentru cei fără Dumnezeu care se află în mijlocul popoarelor. Și Ioan vede în

Apocalipsa sa aceleași imagini: „**Vino să-ți arăt judecata prostituatai celei mari care șade pe ape multe. Apele pe care le-ai văzut, pe care stă prostituata, sunt popoare, mulțimi, neamuri și limbi**” (Apoc.17.1+15). „**Și am văzut ridicându-se din mare o fiară**” (Apoc.13.1).

De ce ne preocupăm cu această tipologie? Fiindcă este de o importanță hotărâtoare ca percepțiile noastre să fie puse în ordine și, față de toate lucrurile timpurilor de pe urmă, ele să fie orientate spre esențial. Concentrarea și apărarea noastră nu au voie să fie orientate înspre oarecare mări înfuriate și valuri de ape, măcar că acestea ne pot amenința viața. Nu vă temeți de ele și nu luptați împotriva lor! Cu adevărat de temut și de luptat împotriva nu sunt umbrele, ci realitățile care aruncă aceste umbre, adevăratele cauze, care au dus la aceste efecte. Marea luptă pe care națiunile o vor duce pe tot întinsul pământului în ultimele zile nu este o luptă împotriva vântului și a valurilor și nici o luptă împotriva meteoriților și extraterestrilor (îngeri și demoni), măcar că aceste lucruri vor putea lovi omenirea în mod real și adevărat. Popoarele vor deznădăjdui în lupta lor exact atâta timp, cât ei nu

vor lupta împotriva adevăratei cauze, și aceasta este păcatul și nelegiuirea din mijlocul lor.

Cine este cel care răscolește mările?

„Iată *Domnul va trimite împotriva lor apele puternice și mari ale fluviului, adică pe împăratul Asiriei cu toată slava lui; pretutindeni el va ieși din albia lui și se va vărsa peste malurile lui; va pătrunde în Iuda, va da peste maluri, va năvăli și va ajunge până la gât*” (Isa.8.7-8). „*Dumnezeul nostru va veni și nu va tăcea; focul va mistui înaintea Lui și o furtună puternică va fi împrejurul Lui. El va striga spre ceruri sus și spre pământ ca să judece poporul Său*” (Ps.50.3-4). El este Domnul care poruncește vânturilor și mării. El este Cel care răscolește marea popoarelor și de aceea *El este singurul* care le și poate liniști din nou. După cum este scris: „**Căci El a zis și s-a pornit furtuna care a ridicat valurile. Se suiau spre ceruri, se coborau în adânc; sufletul lor era topit de necaz. Apucați de ameteală se clătinau ca un om beat și zadarnică le era toată înțelep-**

ciunea. Atunci în strâmtorarea lor au strigat către Domnul și *El i-a scos din necazurile lor. A oprit furtuna, a adus liniștea și valurile s-au potolit*” (Ps.107. de la v.25).

Cunoștința faptului, că Domnul este Acela care răscolește mările popoarelor, este de cea mai mare importanță în vremurile de pe urmă. Ține bine minte această frază. Pentru că nu degeaba zice Isaia: „Nu numiți uneltire tot ce numește poporul acesta uneltire; și nu vă temeți de ce se teme el, nici nu vă speriați! Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați” (Isa.8.12-13). Ce este de fapt conținutul înțelesului acestei răscoliri a mării popoarelor? Este realitatea că Dumnezeu îi lasă pe toți oamenii să pornească unul împotriva celuilalt, după cum este scris în **Zah.8.10: „Căci Eu dezbinam pe toți oamenii unii împotriva altora.”** În aproape toate scrierile despre timpul de pe urmă stau mereu în centrul intereselor oarecari *conspiratori*. La unul este islamul care urmează să ne înghită, la altul Statele Unite cu iluminării, masonerii, iezuiții și conspiratorii lor mondiali. Apoi alte scrieri despre timpurile de pe urmă vorbesc despre conspirația sataniștilor.

Eroare! Stil nedefinit.

O temă continuă este formarea unei guvernări mondiale unice cu antihristul ei. Tema ONU, NATO, EU, etc, ne prinde sub farmecul ei. Apoi alți interpretatori ne îndreaptă atenția asupra comunismului, Vaticanului sau ecumenismului. Și realmente, dacă se merge la baza tuturor acestor scrieri, se observă cât de mult adevăr declară ele. (Însă unele lucruri nu corespund.) Dar în esență aceste conspirații sunt în realitate în acțiune.

Bântuie o luptă multistratificată pentru dominația mondială. Începând cu evreii asupra islamului, continuând cu creștinismul ofensiv și până la antihristism, cu toții poftesc dominația mondială. Studiază cronică istoriei lumii cu mileniile ei trecute și vei vedea, că a bântuit o luptă neîntreruptă pentru dominația mondială. Războaiele și vărsarea de sânge nu au avut niciodată vreun sfârșit. Totuși noi nu avem pentru ce să ne temem de aceste eforturi, mișcări și manipulări omenești, fiindcă Dumnezeu este Acela care răscolește marea popoarelor. Dumnezeu este Acela care îi lasă pe oameni unii împotriva altora. De aceea, nici vreo organizație sau alta, nici vreo religie sau alta, nici vreo uniune sau alta nu va avea supremația pentru timp nelimi-

tat. Dar exact în jurul acestei lupte și nu a alteia, oscilează acest sus și jos al mării popoarelor. Cine o are sub control? Nici evreii cu Israelul lor natural, nici creștinismul cu Biblia sa în mână, nici iluminării, nici masoneria, nici oarecare secte sau culte, nici islamul, nici feminismul și nici ecumenismul, nici comunismul și nici pacifismul, nici Satan și nici antihristul nu au sub control această mare răscolită și de aceea să nu ne temem de toate aceste mișcări oculte, religioase și omenești. Numai de Unul să ne temem, de Dumnezeu, Care răscolește mările și nu le lasă să se liniștească până ce „Iona”, care a pricinuit toate acestea, este în afara bărcii – adică mândria și înălțarea omului. Pentru că **„Eu sunt Domnul și nu este altul. Eu care formează lumina și creez întunericul, care aduc prosperitatea și creez nenorocirea: Eu Domnul fac toate aceste lucruri”** (Isa.45.6-7). Să nu vă gândiți, că niște cluburi iscusite răscolesc aceste mări ale popoarelor, le au la mână și le cârmuiesc. Ar dori ei cu toții așa ceva... Nu sunt nici teroriștii și nici extremiștii din cele mai diferite tabere, care prin conspirații țintite să aibe la mână marea popoarelor.

Eroare! Stil nedefinit.

Prăbușirea World Trade Center-ului și toată mulțimea terorii, care are loc în prezent, nu sunt atentate care cârmuiesc intenționat popoarele. Nu sunt decât doar organele organismului antihristic care lovesc în jur, dar care lovescperate în jurul lor la permisiunea lui Dumnezeu. Desigur ei se gândesc să realizeze țintit aceste lovituri, pentru a ajunge să aibe la mână totul, dar este scris: **„Sau sună cineva din cornul de berbec într-o cetate fără să se înspăimânte poporul? Sau se întâmplă o nenorocire într-o cetate fără s-o fi făcut *Domnul*?”** (Amos 3.6). **„Cine spune un lucru și se întâmplă fără ca *Domnul* să-l fi poruncit? Nu iese din gura Celui Preaînalt răul și binele?”** (Plâng.3.37-38). În această linie se aliniază și toate locurile din Scriptură care urmează: **Ecl.7.14¹; Exod.21.13²; Ps.105.25³; Ios.11.20⁴;**

---

¹ „În ziua fericirii fii fericit și în ziua nenorocirii gândește-te că Dumnezeu a făcut și pe una și pe cealaltă, pentru ca omul să nu mai poată ști nimic din ce va fi după el.”

² „Dacă nu i-a întins lațuri și dacă Dumnezeu l-a făcut să-i cadă în mână, îți voi hotărî un loc unde va putea să fugă.”

³ „Aceștia El le-a schimbat inima, ca să urască pe poporul Său și să uneltească împotriva slujitorilor Săi.”

**Jud.14.4⁵; 1Împ.12.15⁶; 1Sam.2.25⁷; 2Cron.22.7⁸;
Lev.14.34⁹; 2Împ.19.25¹⁰** ș.a.m.d. Cel care își va
lăsa orientată gândirea spre una din teoriile mult

---

⁴ „Căci chiar Domnul le-a împietrit inimile ca să iasă să lupte împotriva lui Israel, pentru ca să fie distruși în întregime și să nu li se arate îndurare; ci să fie nimiciți, așa cum Domnul îi poruncise lui Moise.”

⁵ „Tatăl său și mama sa nu știau că lucrul acesta venea de la Domnul, căci Samson căuta o ocazie împotriva filistenilor. În timpul acela filistenii stăpâneau peste Israel.”

⁶ „Astfel împăratul n-a ascultat pe popor; căci întorsătura evenimentelor a fost de la Domnul, în vederea împlinirii cuvântului pe care Domnul îl spusese prin Ahia din Șilo lui Ieroboam, fiul lui Nebat.”

⁷ „Dacă un om păcătuiește împotriva altui om, Dumnezeu îl va judeca; dar dacă păcătuiește împotriva Domnului, cine se va ruga pentru el? Totuși ei n-au ascultat de glasul tatălui lor, căci Domnul voia să-i dea morții.”

⁸ „Prin voia lui Dumnezeu și spre nenorocirea lui însuși a venit Ahazia la Ioram. Când a ajuns, a ieșit cu Ioram să se ducă înaintea lui Iehu, fiul lui Nimși, pe care Domnul îl unsese ca să piardă casa lui Ahab.”

⁹ „După ce veți intra în țara Canaanului, pe care v-o dau în stăpânire, dacă voi trimite un semn de lepră peste vreo casă din țara pe care o veți stăpâni...”

¹⁰ „N-ai auzit că Eu de mult am pregătit acest lucru și că l-am hotărât din zilele de odinioară? Acum însă l-am făcut să se împlinească și tu să faci din cetăți întărite mormane de ruine.”

Eroare! Stil nedefinit.

răspândite ale conspirațiilor și va crede în ele, nu va recolta din aceasta decât o conștiință a omniprezenței și atotputerniciei dușmanului. Atâta timp cât vom trăi atașați de adevăr, noi îl vom vedea pe dușman în deplina conștiință a atotputerniciei și omniprezenței lui Dumnezeu. Dacă ne orientăm după niște teorii de conspirații, noi Îl vom vedea pe Dumnezeu în deplina conștiință a atotputerniciei și omniprezenței dușmanului. Să nu fie așa! Întreaga carte a Apocalipsei ne dezvăluie de la prima până la ultima pagină, că întotdeauna numai Dumnezeu este Domnul care cârmuiește soarta națiunilor până în cele mai mici detalii. Nu poate exista nici o conspirație la care Dumnezeu să nu exercite controlul suprem și să folosească totul spre avantajul Său. **2Cron.15.5-6** spune: „**În vremurile acelea nu era liniște..., căci erau mari tulburări printre toți locuitorii lor; un popor se lupta împotriva altui popor, o cetate împotriva altei cetăți, pentru că Dumnezeu le tulbura cu tot felul de suferințe**”. Isaia spune despre Domnul: „**(Eu) le voi da... Oamenii se vor asupri unii pe alții**” (Isa.3.4-5). **Ecl.5.8** le rezumă cu aceste cuvinte cuprinzătoare: „**Când vezi în țară asuprirea celui sărac și tăgăduirea judecății și a dreptății, să nu te miri de**

lucrul acesta! Căci peste cel mare veghează altul mai mare și peste ei toți altul și mai mare decât ei.” Cu alte cuvinte, întotdeauna numai cerurile sunt acelea care domnesc și niciodată conspiratorii, față de care astăzi există pretutindeni teamă. *Împărăției lui Dumnezeu, adică numai a domniei lui Dumnezeu, îi aparține dominația mondială!* Acțiunile Duhului Său sunt acelea care coboară în praf și cenușă toate structurile, relațiile și interesele omenești. Nici vreun om, nici vreo organizație, partid sau țară nu se vor putea împotrivi năvălirii puterii duhovnicești a Împărăției lui Dumnezeu. Apropierea prezenței sfinte a lui Dumnezeu face ca toată nelegiuirea să fie risipită ca pleava în vânt, să ardă ca paie în fața focului. Domnia Sa, care se apropie, face ca *toată* nelegiuirea să se scufunde ca plumbul în apă. Numai și numai cel care se va lăsa adaptat manifestărilor și legalităților Lui, va putea rezista în acest incendiu nimicitor. Toată îndărătnicia se va nimici și va putrezi înaintea Lui: „**Nu este pace’, zice Dumnezeul meu, ,pentru cei răi’”**(Isa.57.21). Și în mod special nici o pace celor nelegiuți, chiar dacă ei – pentru un timp foarte scurt – ar putea ajunge fără pocăință la o împărăție a păcii aparente. Ea se va prăbuși într-un ceas.

Cei mari veghează peste amândoi

Sute de grupări și cercuri diferite s-au conjurat în faptă și adevăr să ajungă la dominația mondială. Aici ONU, etc, cu toate eforturile lor, nu sunt decât realmente o mică parte a întregului. Acum a venit ceasul când Dumnezeu lasă popoarele să pornească unul împotriva altuia. Fiecare lovitură teroristă, fiecare molimă sau catastrofă, provocate fie de mână omenească sau apărute printr-o putere mai înaltă, fiecare candidat în parte la dominația mondială va încerca să le folosească pe acestea spre folosul lui prin tehnici publicitare. De ani de zile, până la sute de ani, fiecare grupare este preocupată să-și construiască o rețea mondială, o infrastructură pentru dominația ei mondială. Însă în ultima instanță, aceste lucrări de rețea se deranjează reciproc. Încercările de apropiere reciprocă urmăreau dintotdeauna din toate părțile încorporarea celuilalt în sistemul propriu. Însă atâta timp, cât fiecare caută să-l înghită pe celălalt, în mod logic, această socoteală nu se va finaliza niciodată. Acesta este și motivul înmulțirii războaielor popoarelor, a tuturor acestor tumulturi și terorizări. Însă peste toți aceștia „doi” veghează Cel care spune: „**Scoateți stri-**

găte de război, popoare, căci veți fi zdrobite ; luați aminte toți cei care locuiți departe! Pregătiți-vă de luptă, căci tot veți fi zdrobiți în bucăți. Încingeți-vă, căci tot veți fi zdrobiți în bucăți. Faceți planuri și nu se va alege nimic de ele! Căci Dumnezeu este cu noi (Emanuel)” (Isa.8.9-10). Căci Emanuel! Cine este acest Emanuel? Este Hristos, Domnul – întruparea devenită carne a Împărăției veninde a lui Dumnezeu – care vorbește așa. Ca Cel mare, El se află peste toți cei mari și îi lasă să-și construiască cu hărnicie infrastructura lor pentru dominația mondială. El privește liniștit din cer în jos și spune: „Pentru ce se întărită neamurile și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte? Împărații pământului se răscoală și domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său” (Ps.2.1-2).** El privește liniștit, cum toți împărații și stăpânitorii pământului se conjură împotriva aleșilor Săi și spun: „**Să rupem legăturile lor și să aruncăm departe de noi funiile lor!” (v.3).** Cu alte cuvinte, se vrea îndepărtarea de pe grumaz atât a Cuvântului lui Dumnezeu cât și a călăuzirii Duhului Sfânt. Dar cum se spune mai departe: „**Cel care locuiește în ceruri râde, Domnul Își bate joc de ei. Apoi,****

în mânia Lui le vorbește și în aprinderea Sa îi îngrozește zicând: ‚Totuși *Eu* am uns pe Împăratul Meu peste Sion, muntele sfințeniei Mele.’ Voi vesti hotărârea: ‚Domnul mi-a zis: ‚Tu (Emanuel) ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut. Cere-Mi și-Ți voi da popoarele de moștenire și marginile pământului în stăpânire. Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier și le vei sfărâma în bucăți, ca pe vasele unui olar.’ Acum împărați, fiți înțelepți! Luați învățătură, judecătorii pământului! Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă tremurând! Sărutați pe Fiul, ca să nu Se mânie și să nu pieriți pe calea voastră; căci mânia Lui este gata să se aprindă. Ferice de toți câți se încred în El!’” (Ps.2.4-12). Domnul Se uită liniștit de sus și îi lasă pe toți претенdenții la dominația mondială să-și construiască infrastructura pentru dominația mondială unică. Cel Mare râde numai de cât de neobosit caută mândria omului să ocolească domnia Sa veșnică. Dar dacă legițile veșnice de *blestem și binecuvântare*, Dumnezeu însuși le-a pus în acțiune fără compromis în dreptul poporului Său ales și însoțit de îndurare, cum ar putea cei nelegiuți și auto-proslăviți să scape de aceste legiți? Mai mult, cuvântul din **Deut.28** se va împlini

pe deplin. Printre altele, acolo este scris cu privire la cei care nu vor să se pocăiască: „**Domnul te va lovi cu nebunie, cu orbire, cu tulburare a inimii și vei bâjbâi în miezul zilei ca orbul pe întuneric; nu vei prospera în căile tale și în toate zilele vei fi apăsător, prădat, și nu va fi nimeni care să-ți vină în ajutor. Vei avea logodnică și altul se va culca cu ea; vei clădi o casă și n-o vei locui; vei sădi vie și nu vei mânca din ea**” (de la v.28). Așadar, ceea ce va rămâne după năvălirea judecătorilor va reveni casei și Împărăției Domnului, după cum este scris: „**Și vor strânge bogățiile tuturor popoarelor din jur, aur, argint și haine foarte multe**” (Zah.14.14). „**Domnul Dumnezeuul tău te va face să intri în țara pe care a jurat părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, că ți-o va da: cetăți mari și bune, pe care nu tu le-ai zidit, case pline de tot felul de bunuri pe care nu tu le-ai umplut, puțuri de apă săpate, pe care nu tu le-ai săpat, vii și măslini pe care nu tu le-ai sădit . Când vei mânca și te vei sătura, vezi să nu uiți pe Domnul.**” (Deut.6. de la v.10).

Prăbușirea turnurilor

Așa cum s-a ajuns la 11 septembrie 2001 în New-York la prăbușirea totală a World Trade Center-ului și întreaga imagine a lumii s-a schimbat de la un ceas la altul, în același fel Dumnezeu va produce întreaga dizolvare a oricărei dominații străine. Acest eveniment a fost numai primul act și un simbol pentru tot ceea ce va veni peste acest Pământ. Rele cu mult mai mari, din tot mai diferite direcții, vor lovi acest Pământ. Pe cât de multiculturală se prezintă societatea contemporană, pe atât de multiple vor fi prăbușirile și catastrofele din cer și de pe pământ care vor avea loc. Nu va exista nimic din cele omenești, sufletești sau naturale, care să rămână neatins de aceste cutremurări ale lui Dumnezeu. Cerul și pământul vor fi atâta timp cutremurate, până când cel mai din urmă și ultimul om va recunoaște, că el nu le are sub control. Pentru că aceste cutremurări nu sunt un produs omenesc, ci un produs din mâna lui Dumnezeu, omenirea se va lupta atâta timp unii împotriva altora și vor eșua atâta timp în lupta lor comună, până ce toată mândria și autocrația va fi frântă. Dumnezeu folosește întotdeauna lucrăturile oamenilor și îi lasă să por-

nească unii împotriva altora, dar numai și numai ca să-i facă de rușine în înțelepciunea lor proprie. Nu va rămâne decât Împărăția Lui.

Catastrofa din 11 septembrie 2001 a fost solul tipologic din Apocalipsa 18, unde este scris: „**Vai! Vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea tare! Într-un ceas ți-a venit judecata! Negustorii pământului o plâng și o jelesc, pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa**” (Apoc.18.10-11). Mereu se amintește în acest capitol că se va întâmpla *într-o zi, într-un ceas*, numai într-un singur ceas – ca și cândva la construirea turnului Babel. Babilonul, esența pentru întreaga dominație mondială, economie mondială cât și religie mondială, într-un cuvânt, esența pentru *fiecare* încercare omenească a unei guvernări mondiale unice, se va prăbuși în sine într-un ceas, *chiar puțin înaintea împlinirii scopului său*. Ceea ce s-a întâmplat la New York a fost numai un prolog tipologic. În același fel, ca și la catastrofa din Kaprun (vezi tractatul meu cu privire la ea), întregul eveniment din New York este din nou deosebit de încărcat cu simboluri. Ferice de cel care știe să valorifice și să recunoască aceste evenimente cu ochii duhului.

Mereu au fost turnuri mari care s-au prăbușit înaintea unor mari pieiri sau au dus la o mare prăbușire. Turnurile sunt simboluri pentru putere, încredere în sine și siguranță. Tot la fel și pentru unirea popoarelor. Ele amintesc de zidirea marelui turn din Babel (**Gen.11. de la v.4**)¹. **Ps.61.3** spune: „**Căci Tu ai fost un adăpost pentru mine, un turn tare.**” Sau **Prov.18.10**: „**Numele Domnului este un turn tare.**” Însă în întreaga istorie a omenirii turnurile înalte cât și statuile înalte, etc, au devenit mereu semne de avertizare pentru judecățile dumnezeiești. În ceasul judecății, ele nu au putut salva pe cei care s-au încrezut în ele. Așa este scris în

---

¹ „Și au mai zis: ‚Hai să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume ca să nu fim împrăștiați pe fața întregului pământ’. Și Domnul S-a coborât să vadă cetatea și turnul pe care-l zideau fiii oamenilor. Și Domnul a zis: ‚Iată, ei sunt un singur popor și toți au aceeași limbă; și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând. Hai să ne coborâm și să le încurcăm acolo limba ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora.’ Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului; așa că au încetat să zidească cetatea. De aceea cetatea a fost numită Babel, căci acolo Domnul a încurcat limba întregului pământ; și de acolo Domnul i-a împrăștiat pe toată fața pământului.”

Jud.8.17: „A dărâmat și turnul de la Penuel și a ucis pe oamenii cetății.” **Jud.9.49:** „Așa au pierit toți oamenii din turnul Sihemului.” Turnurile sunt și imagini pentru mândrie și putere proprie. **Isa.2. de la v.12** spune direct despre tot ce este măreț: „Căci va fi o zi a Domnului oștirilor împotriva oricărui om mândru și trufaș, împotriva oricui se înalță, ca să fie plecat: împotriva tuturor cedrilor înalți și falnici ai Libanului și împotriva tuturor stejarilor Basanului; împotriva tuturor munților înalți și împotriva tuturor dealurilor falnice; *împotriva tuturor turnurilor înalte și împotriva tuturor zidurilor întărite...* Mândria omului va fi smerită și trufia oamenilor va fi plecată; *numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea.*” Oriunde oamenii își construiesc turnuri înalte, indiferent de formă, Sfânta Scriptură le prevestește mai devreme sau mai târziu un sfârșit rapid, o prăbușire rapidă. Cu cât este turnul mai înalt, cu atât mai rapidă și mai grea este prăbușirea. Însă fiecare turn prăbușit a vorbit un cuvânt profetic pentru generațiile viitoare. Isus spune, de exemplu, în **Luc.13.4-5:** „Sau cei optsprezece, peste care a căzut turnul din Siloam și i-a omorât, credeți că au fost *mai* vinovați decât toți ceilalți oameni

care locuiau în Ierusalim? Eu vă spun: nu; ci dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel". Cum arată în mod practic o astfel de pocăință? Pe ce cale se poate scăpa din marea prăbușire a Babilonului care ne stă în față? **Apoc.18.4-5** spune: „**Apoi am auzit din cer un alt glas care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din pedepsele ei! Pentru că păcatele ei au ajuns până la cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nedreptățile ei.”**” Cel care aude să ia aminte: Într-un timp nu prea îndepărtat legiuitorii vor schimba în așa fel legile, încât numai acei credincioși se vor putea aduna, care vor adera la ecumenismul mondial, la religia totalitară, așa-numita religie tolerantă mondială unică. Acum este ceasul în care oricine încă se mai amestecă în vreun fel cu aceste sisteme va intra și el sub același tratament. Fiecare să aleagă el însuși, care potir vrea să-l bea. Cel care nu se desparte în ființă de acest amestec, nu va putea realiza nici evadarea vizibilă din acesta.

O interpretare profetică

Asemenea catastrofei din Kaprun, există relatări spectaculoase de salvare și la prăbușirea celor două turnuri ale World Trade Center-ului. Eu consider că nu din întâmplare ni s-au relatat următoarele. Vincent Fiore a putut fugi din World Trade Center-ul în flăcări, spus mai exact, de la etajul 57, din clădirea de nord, după ce al doilea avion s-a izbit frontal în turn. El a spus: „Nu am privit înapoi, am alergat numai.” Urmare a relatării mai exacte, soția lui a văzut, în timp ce făcea aprovizionare în zonă, cum s-a izbit avionul în clădire. Prin telefonul mobil ea l-a alarmat pe soțul ei, care se afla chiar în baie. Acesta a fugit imediat, numai în chiloți, prin casa scării până afară și a scăpat scurt timp înainte de prăbușire și de moartea sigură.

Exact după acest model, după părerea noastră, toți aceia, care încă pe undeva sunt amestecați în lucrurile lumii acesteia, trebuie să lase *totul* în urma lor și cu grabă să facă tot posibilul, ca să fugă de judecata lui Dumnezeu hotărâtă asupra lucrurilor care nu sunt corespunzător adecvate lui Dumnezeu. Vincent Fiore este un tip de neocolit în ce privește exprimarea lui Isus din **Luc.17.32**: „**Aduceți-vă**

aminte de soția lui Lot!”. Deja numai cu numele de Vincent, care tradus înseamnă „a birui” (din lat. „vincere”), se pare că Dumnezeu vrea să spună prin floare (fiore = floare), că aici este vorba de un tip care ne învață cum se iese „biruitor” dintr-o încercare viitoare.

În acest loc eu accentuez convingerea noastră fermă, că cei mai mulți creștini din actualul timp mai au de coborât încă „57 de etaje” pentru a putea scăpa de distrugerea sigură. Împărăția lui Dumnezeu este venindă și ea va încerca toate ființele fi-rești cu focul râvnei sale. Noi depunem mărturie neobosit, că numai prin legătura organică integrată și printr-o consimțire imediată cu impulsurile lui Dumnezeu este posibilă o salvare adevărată din aceste judecăți. Aceasta a fost prezentată imaginativ prin consimțirea imediată a soției la impulsul de a-l avertiza prin mobil pe soțul ei de catastrofă. Ce s-ar fi întâmplat, dacă ea ar fi șovăit? A trăi organic înseamnă a trăi integrat, ca și această soție, a trăi unul pentru altul și a da semnale la timpul potrivit, ori de câte ori ele există. Pentru mulți (ca și pentru acest bărbat) va fi posibil să-și scape doar

pielea goală (1Cor.3.13-15)¹. Dar mai bine să rămânem cu îmbrăcămintea de corp, decât să încercăm să ne agățăm de toate lucrurile posibile ale lumii acesteia și pe deasupra să ne pierdem suflul.

Stanley Praimnath, în al cărui birou în etajul al 81-lea a străpuns o aripă și care prin rugăciune continuă s-a putut dezgropa dintre dărâmături cu ultima sa putere și să scape rănit, relatează: După ce a fost lovit primul turn, noi am vrut să părăsim al doilea turn din motive de siguranță, dar personalul de siguranță (simbol pentru sfaturile creștine) ne-a oprit și ne-a spus: „O, acela nu a fost decât un accident. Al doilea turn este sigur. Duceți-vă înapoi în birourile voastre.” Scurt timp după aceea turnul zăcea în dărâmături. Aproape toți și-au pierdut viața datorită acestei naivități. După o lungă odisee, Stanley Praimnath a ajuns în sfârșit la ieșire, unde nu se

---

¹ „Lucrarea fiecăruia va fi dată pe față, ziua o va face cunoscută, căci se va descoperi în foc și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia. Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelie va rămâne, el va primi o plată; dar dacă lucrarea lui va fi arsă, își va pierde răsplata. Cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc.”

Eroare! Stil nedefinit.

mai aflau decât pompierii, care strigau: „Să fugă cu toții afară!”. Însă ei nu s-au preocupat de ei înșiși și au pierit cu toții. Însuși Stanley a putut scăpa printre flăcări doar pentru că mai înainte s-a udat puternic sub sistemul de șprinclere. *Dragii mei, umpleți-vă deplin cu Cuvântul și cu Duhul, ca să puteți scăpa neatinși de foc din Babilon.*

Un alt accent profetic, după considerarea mea, a fost pus prin intervenția prematură a primei patrule de pompieri. Peste 300 de pompieri și-au pierdut viața la această intervenție prematură. De mai mulți ani constatăm, că în consiliere poate exista nu numai un „prea târziu”, ci și un „la un timp nepotrivit” sau „prea devreme”. Se întâmplă asemănător cu cineva care se îneacă. Dacă vrei să salvezi pe unul care se îneacă, trebuie neapărat să-l lași atâta timp în apă, până ce nu se mai poate apăra. Oricare înotător de salvare confirmă această regulă. Dacă te duci prea devreme, el se va agăța de tine și te vei îneca împreună cu el. Dacă sunt cu adevărat judecățile lui Dumnezeu, care încep să se reverse peste această lume, atunci fii atent să nu reacționezi omenește la aceste evenimente. Întâmpină-le cu ochi și simțăminte duhovnicești! Când

fiii lui Aaron au trebuit să moară, ca urmare a pângăririi locașului sfânt, prima poruncă a lui Dumnezeu către Aaron și ceilalți fii ai lui rămași a fost: **„Să nu vă descoperiți capetele** (altă trad: să nu lăsați să crească părul liber) **și să nu vă rupeți hainele, ca nu cumva să muriți și ca nu cumva mânia să vină împotriva întregii adunări** (acțiune organică!)” (Lev.10.6). (Ruperea hainelor era o imagine a indignării. Lăsarea părului să crească liber era un semn de doliu.) Cu alte cuvinte, el nu avea voie să arate nici un fel de indignare sau doliu, fiindcă prin acestea el s-ar fi răzvrătit împotriva mâinii lui Dumnezeu. De aceea să nu spui niciodată: „De ce permite Dumnezeu așa ceva?” ș.a.m.d. Feriți-vă de astfel de exprimări nebune și gândiți-vă cu cât de mult har a suportat Dumnezeu nelegiuirile noastre timp de milenii. Gândiți-vă că milioane și milioane de oameni au trebuit să-și piardă viața din pricina neprihănirii lor. Țările noastre sunt pline de sânge și acum cu toții vor recunoaște ce înseamnă când Dumnezeu va pedepsi păcatele părinților în copii până la a treia sau a patra generație... (Exod.20.5)¹. Și ce da-

---

¹ „Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, 38

Eroare! Stil nedefinit.

că Dumnezeu a arătat răbdare de-a lungul secolelor și acum pedepsește toate aceste păcate? Și ce dacă Dumnezeu nu mai privește cu răbdare, ca în deceniile trecute, cum oamenii se satură zi de zi cu murdăriile masmediei și cu multe altele? Vai de ei, fiindcă ei au ațâțat popoarele și au pângărit pământul cu fecalele, fierea și scuipatul lor, cu vărsările lor de sânge, cu pofta lor pentru uciderile televizate, cu romanele polițiste, cu scenariii radio sângeroase, desfrâu, curvii, adultere, ocultism, vrăjitorii, perversiuni, violență, denigrări și ucideri. Dacă Dumnezeu a suportat cu răbdare toate aceste denigrări și minciuni, care au fost pompate numai prin masmedia de decenii în popor, ce este dacă El ar vrea să pedepsească în sfârșit toate aceste păcate nenumărate în sfințenia Sa? De aceea fii atent ca pentru fiecare lovitură, pe care El o permite din cer, să-ți pleci cu respect genunchii tăi și să fugi cât de repede posibil de mândrie, de necurăția poftei rele, de nelegiuire și răutate de orice fel. Pentru că numai dacă vei fugi înăuntru în Hristos, înă-

---

DOMNUL, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la a treia și a patra generație a celor ce Mă urăsc.”

untru în neprihănirea Sa și persoana Sa, vei putea face un sfârșit tuturor judecăților acestora și de peste tine. Dar dacă nu vei învăța din acestea și vei dori să ajuți pe oameni în forma veche evlavioasă, vei fi lovit la fel cu toate plăgile, care vor fi revărsate peste Babilon. Dărâmăturile ei, vorbit duhovnicește, vor cădea peste tine și te vor aduce la moarte. Să nu uiți niciodată, că Dumnezeu a trebuit să privească de secole cum milioane și iar milioane de copii nevinovați sunt omorâți în pântecele mamei. Și ce dacă Dumnezeu, pentru această teroare împotriva celor mai slabi de sub cer, le va da să recolteze teroare mondială? Timp de decenii Dumnezeu a privit cu răbdare cum oamenii, în loc să-și educe copiii lor drepti și temători de Dumnezeu, pe de o parte i-au maltratat cu violență și brutalitate și pe de altă parte i-au răsfățat și violat cu o dragoste exagerată antiautoritară. El a privit cu răbdare cum I-a fost respinsă orice educație în bunătate și severitate plăcută Lui. Și ce dacă El acum lasă omeni-rea să simtă asupra ei, în forma toiagului de fier al vieții, roadele educației ei? Aceasta o spunem cu deplina conștientă profetică: fiecare concepție despre lume, politică, filozofie, religie, ș.a.m.d., în care trăiește omul și care nu sunt din Dumnezeu În-

suși, va fi lovit „de sus”, ca World Trade Center-ul, și se va prăbuși în sine până la bază. După cum cele două avioane au lovit cele două turnuri înalte de 410 m, așa a lovit deja mâna lui Dumnezeu prin cuvântul profetic orice realitate aflată în afara Lui (**Dan.2.43-44**)¹. La „etajele” cele mai superioare, vorbit simbolic, totul este deja cuprins de vâlvătaia flăcărilor. Cel care mai vrea să scape în această vreme de distrugerea sigură, acela să se arunce afară pe loc, exact așa cum este el, din prizonieratul poftelor și patimilor sale, a răutății și răzvrătirii sale, a îndărătniciei și comodității sale, etc. El să se despartă de orice relație religioasă falsă, atât după ființă cât și după formă, ca să nu piară în focul râvnei lui Dumnezeu și să se salveze înăuntrul ființei lui Hristos. Fără măcar să se uite înapoi, să tot coboare de pe calul său înalt până ce este pe deplin convins de salvarea sa *în Hristos*. Pentru că la ur-

---

1: „Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul. Dar în zilele acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi distrusă și care nu va trece sub stăpânirea altui popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, dar ea însăși va dăinui pentru totdeauna.”

ma urmei nu teroarea omenească este cea care în această vreme cutremură casa fiecărei vieți în parte, ci așa cum a fost dovedit în detaliu, este mâna Dumnezeului Celui viu. Creatorul cerului și al pământului Și-a propus ferm ca în cel mai scurt timp toate domeniile de stăpânire care se află în afara Lui să fie mistuite în fum și cenușă; cele politice, cele economice, cele filozofice, cele religioase false cât și cele teroriste și militare.

Statuia lui Nebucadnețar

„Va fi o a patra împărăție tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă în bucăți și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți. Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămâne în ea ceva de tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul. Și după cum degetele de la picioare erau parte de fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpândă. Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseam-

nă că se vor amesteca prin legături omenesti de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul. Dar în zilele acestor împărați, Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi distrusă și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, dar ea însăși va dăinui pentru totdeauna. Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, bronzul, lutul, argintul și aurul” (Dan.2.40-45).

Deja Daniel, care a trăit cu 600 de ani înaintea lui Hristos, a prorocit căderea ultimului imperiu mondial prin invadarea Împărăției lui Dumnezeu. Este Împărăția lui Dumnezeu în acțiunea sa înfocată, care nu numai că lasă popoarele să pornească unul împotriva celuilalt, ci încă mai și devorează în focul ei mistuitor tot ce nu i se adaptează și nu i se supune. Asupra ei nici vreo biserică, nici religie, nici vreun om de stat și nici vreun partid nu are vreo putere. Nici vreun creștin, nici vreun evreu sau mahomedan, nici vreun conspirator mondial nu are putere asupra ei. Împărăția lui Dumnezeu constă din acțiuni ale puterii vii dinamice, chiar din Dum-

nezeu Însuși, care acționează asupra noastră atât de real ca vântul, atât de puternic ca focul, atât de real ca și presiunea atmosferică. În fața acestei domnii a lui Dumnezeu, care se rostogolește înspre omenire ca o piatră, cel puțin noi să fim aceia care să ne temem cu adevărat. Fiecare păcat, care nu este rapid regretat și lepădat, va fi înfierat mai întâi în păcătos prin această Împărăție, apoi mistuit în foc, sancționat și pedepsit până la rădăcină. Dumnezeu poruncește tuturor puterilor naturii, ba chiar și regilor, voievozilor, batjocoritorilor sau teroriștilor și îi folosește ca toiag de disciplinare pentru a smeri omenirea. Nici o intenție nu se află în mâna omului! Următorul exemplu să vorbească reprezentativ pentru toate intențiile omenești:

Când împăratul Ahaz al lui Iuda se afla descurajat în fața lui Rețin, împăratul Siriei, și lui Pechah, împăratul lui Israel, **„inima lui Ahaz și inima popoului său au tremurat cum se clatină copacii din pădure când bate vântul” (Isa.7.2)**. Acești doi împărați și-au propus ferm să-l stârpească pe Ahaz al lui Iuda, însă Domnul a vorbit: **„Așa ceva nu se va întâmpla și nu va avea loc; căci Damascul va fi capitala Siriei și Rețin va fi capul Damascului. Și peste 65 de ani Efraim va fi nimicit și nu va**

mai fi un popor. Samaria este capitala lui Efraim și fiul lui Remalia va fi căpetenia Samariei” (Isa.7.7-9).

În acest capitol Dumnezeu ne clarifică fără echivoc că nu oamenii, ci numai Dumnezeu decide cine, unde și cât ține domnia între popoare. Dumnezeu a spus dinainte foarte clar care împărat, când și peste cine va primi supremația. Atunci Dumnezeu a descris Asiria ca pe toiagul Său de disciplinare (Isa.10.5)¹, pe care l-a trimis asupra Israelului păcătos. Însă în același moment El a promis că, imediat ce mânia și disciplina asupra Israelului s-a îndeplinit, El va pedepsi apoi toiagul de disciplinare asirian și Își va îndrepta judecata asupra Asiriei (Isa.10.24-25)². Și exact după acest model de bază au loc toate evenimentele. Singurul și unicul motiv pentru care imperiile mondiale de până acum, ca Babilonul, mezii și perșii, imperiile urmașe lui

---

¹ „Vai de asirian, nuiaua mâniei Mele, care poartă în mână toiagul pedepsei Mele.”

² „Totuși, așa vorbește Stăpânul DOMNUL oștirilor: „Poporul Meu, care locuiești în Sion, nu te teme de asirian; da, el te lovește cu nuiaua și își ridică toiagul împotriva ta, cum făceau egiptenii. Dar, peste puțin timp, pedeapsa va înceta și mânia Mea se va întoarce împotriva lui, ca să-l nimicească.”

Alexandru Macedon și imperiul roman au pierit este întemeiat pe faptul că Împărăția lui Dumnezeu a venit rostogolindu-se ca o piatră.

Națiunile unite

Identic cu **Dan.2** mărturisesc și **Dan.7** și **Apoc.13** despre aceste patru imperii mondiale. Prorocii văd identic, că la ultimul imperiu mondial va avea loc cea mai dramatică și mai definitivă prăbușire, pentru că după aceea trebuie să se descopere Împărăția lui Dumnezeu în toată plinătatea ei. În **Dan.7** aceste patru imperii mondiale sunt reprezentate ca patru fiare cu șapte capete și zece coarne. După înfățișare prima este asemănătoare unui leu, a doua unui urs, a treia unui leopard, a patra unui monstru

bestial (**Dan.7.7-14**)¹. După cum știm din istorie, leul a fost simbolul de stat pentru Babilon, ursul

---

¹ „După aceea m-am uitat în viziunile de noapte și iată o a patra fiară, nespuse de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mânca, sfărâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul diferită de toate fiarele de mai înainte și avea zece coarne. Am privit la coarne, și iată, un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea lui au fost smulse din rădăcini trei din cele dintâi coarne. Și iată, cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea lucruri mari. Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au pregătit niște scaune și Cel Bătrân de Zile s-a așezat. Haina Lui era albă ca zăpada și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc și roțile lui un foc aprins. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile. Eu mă uitam mereu, din cauza cuvintelor pline de mândrie pe care le rostea cornul acela: m-am uitat până când fiara a fost ucisă și trupul ei a fost distrus și aruncat în foc, ca să fie ars. Și celelalte fiare au fost dezbrăcate de puterea lor, dar li s-a îngăduit o prelungire a vieții până la un timp și un ceas stabilit. M-am uitat în timpul viziunilor nopții și iată, cu norii cerului a venit Unul ca un Fiu al Omului; a înaintat spre Cel Bătrân de Zile și a fost adus înaintea Lui. I s-a dat stăpânire, slavă și împărăție, pentru ca toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile să-I slujească. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum și împărăția Lui nu va fi distrusă.”

simbolul de stat al mezilor și perșilor, iar a treia fiară cu cele patru capete este interpretată, în același acord de către toți istoricii, că este imperiul lui Alexandru Macedon și în continuare a celorlalți patru urmași care s-au luptat pentru supremație considerați a fi Grecia, Siria, Egiptul și Israel. A patra fiară cu cele zece coarne ale sale, ca cea mai puternică, care a devorat cele trei imperii anterioare, este de asemenea considerată, identic de aproape toți talmăcitorii, ca fiind imperiul mondial roman. El a asimilat, ca un complex de state, pe cele trei imperii anterioare.

În Apoc.13. de la v.1 citim apoi următoarele: „Și am văzut ridicându-se *din mare* o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece diademe și pe capete avea nume de hulă. Fiara pe care am văzut-o semăna cu un leopard, avea labă ca de urs și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o mare autoritate. Unul din capetele ei părea rănit de moarte, dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pământul era în admirație după fiară. Și au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei zicând: ,Cine se poate asemăna cu fia-

ra și cine se poate lupta cu ea?” (v.1-4). Semnificativ această fiară, care avea o rană de moarte și a fost vindecată, este într-un anumit fel identică cu cele patru fiare din **Dan.7**. Cel puțin la amândouă numărăm șapte capete și zece coarne. De asemenea se vede identic că în această fiară din **Apoc.13** sunt conținute toate cele patru fiare din **Dan.7**. Ea arăta ca un leopard, dar avea picioare ca un urs și o gură ca a unui leu. Ca atare, este vorba de o sinteză a patru fiare diferite din **Dan.7**, din nou amintind intens de picioarele statuii lui Nebucadnețar care erau un amestec de fier și lut. Eu cred cu tărie că noi am intrat în acest ultim imperiu omenesc mondial și a apropiatei sale căderi.

Ultima împărăție

Din istorie nu intră în discuție nici un alt imperiu mondial decât cel roman, care la Daniel se potrivește ca tălmăcire cu a patra fiară. Acest imperiu roman a primit prin creștinismul timpuriu și a săbi-ei sale ascuțite (adică prin Cuvântul lui Dumnezeu!) o rană temeinică de moarte, dar se poate atesta prin schimbarea culturală din Evul Mediu până

la epoca nouă (Renașterea sec.13-14), ca reapărut după duh. Renaștere înseamnă în mod semnificativ „naștere din nou”. Bineînțeles, că imperiul mondial roman nu a luat naștere din nou în imaginea veche de la început, ci în primul rând în duhul său antic, așa cum este descris în **Apoc.13**, în acest caracter multicultural. Timp de un mileniu creștinismul a învins duhul imperiului roman cu toată filozofia lui, umanismul, închinarea la mintea omenească, a științei și culturii ateiste. Însă această biruință prin puterea Cuvântului lui Dumnezeu și teologie în mod regretabil nu a fost păstrată vie prin Duhul Sfânt. Fiindcă cei mai mulți creștini, în loc să crească la statura deplină a lui Hristos, s-au pierdut tot mai mult în datini formale religioase și duhul de rătăcire, duhul antic roman a putut în ascuns să se formeze din nou și să se avânte din nou la supraștia mondială. Astăzi avem unite în așa numita gândire modernă toate felurile de gândire ale tuturor imperiilor mondiale de atunci. Toate alianțele de stat, ca cele ale SUA, a fostei Uniuni Sovietice, ale ONU, NATO, UE ș.a.m.d., sunt o amprentă a acestui duh de extindere mondială, care tinde spre o guvernare unică mondială. Eforturile la nivel mondial orientate spre promovarea societăților

Eroare! Stil nedefinit.

multiculturale sunt incomparabile cu cele din toate timpurile trecute ale istoriei omenirii. Recunoaște aceasta în întreaga euforie de unire dintre est și vest, a politiciii străinilor și azilanților cu legile lor antirasiste și de discriminare. Recunoaște aceasta de asemenea și în întreaga publicitate. Unde nu atârână astăzi afișe, pe care albi și negri, albi și galbenii și alții strânși ocazional laolaltă, fac publicitate pentru un scop comun? Căsătoriile mixte și homosexualitatea au ajuns chiar un lucru la modă. Toate acestea, și încă multe interese aparținătoare, sunt mânate înainte într-un duh, care mă amintește inevitabil de acea bestialitate, care este atribuită acelei fiare care urcă din mare. Oare noi încă mai observăm, când se lucrează în duhul represiv împotriva așa-numitei represiuni? Oare noi încă mai auzim tonul singularistic, pe care astăzi îl însoțește oriunde muzica pluralismului? Oare noi mai sesizăm când cu o mulțime de lozinci se tună și se fulgeră împotriva lozincilor? Oare nu recunoaștem noi creștinii, cum de oriunde, în numele umanității și a ajutorului în vederea supraviețuirii, ni se sapă groapa? Întreaga amestecătură la toate nivelele este un semn sigur al sfârșitului. Pentru că exact în zilele noastre, în care se amestecă fierul și lutul, Dum-

nezeu a promis sosirea Împărăției Sale! „**Se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul. Dar în zilele acestor împărați, Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi distrusă**” (Dan.2.43-44). Această apariție va aduce un sfârșit rapid oricărei alte forme de imperialism manifestat în Babilon, cât și a comunismului, a capitalismului sau pacifismului și fiecărei forme a bestialismului care revine din nou. Popoarele vor sta în fața mării înfuriate a popoarelor cu o nedumerire crescândă. Aceasta, ca pe vremea lui Iona, va fi tot mai mult agitată la porunca lui Dumnezeu până ce *adevăratul Iona* a ieșit afară din barcă. Popoarele se vor uni și fiecare, care râvnește după dominația mondială va dori să se folosească de marea involburată. Dar toți vor fi zdrobiți de ea. Toate acestea trebuie să se întâmple numai dintr-un singur motiv: pentru că Împărăția lui Dumnezeu este cea care stă să se arate! Această împărăție nu tolerează vreo formă de stăpânire omenească. Numai aceea din Dumnezeu Însuși va fi cea, care rămâne. Se va împlini cuvântul din Hag.2.21-22: „(Eu) Voi clătina cerurile și pământul; (Eu) voi răsturna scaunul de

domnie al împăraților, (Eu) voi nimici puterea împărățiilor popoarelor, (Eu) voi răsturna și carele de război și pe cei care se suie în ele ; caii și călăreții lor vor fi trântiți la pământ, fiecare de sabia fratelui său”. Mai accentuez încă o dată categoric: nici comunismul, nici capitalismul, nici SUA, nici ONU, nici UE, nici emiratele arabe, nici islamul, nici vreo altă religie, nici oarecari iluminați, nici teroriștii, nici organizațiile secrete nu vor împlini țelul lor. Nici măcar Israelul pământesc, nici evreii, nici creștinismul pământesc nu vor ajunge la o dominație rămânândă a lumii. Nici unei organizații omenești oarecare, filozofii sau teologii nu îi va reuși. Numai singur Dumnezeu, Domnul, va rămâne în puterea Sa!

Pentru un foarte scurt timp s-ar putea impune o împărăție a păcii aparente cu organismul său antihristic. Însă la sosirea Domnului prin suflarea plină de putere a gurii Sale, aceasta va cădea, ca și pleava în fața vântului. Ea va arde, cum ard paietele în foc, și se va scufunda cum se scufundă plumbul în apă. Cel care va mai supraviețui această dramă care vine, îi va supraviețui pentru că el s-a unit cu Dumnezeu, pentru că s-a lăsat de păcatele sale și

și-a găsit scăpare în organismul lui Dumnezeu, în Dumnezeu Însuși, ca Noe cândva în arca sa.

Promisiunea scăpării

Pentru mine cel mai întunecat loc din Scriptură în întreg Noul Testament este cel din **Apoc.13.6-9**. Acest text vorbește despre această a patra fiară renăscută: „**El și-a deschis gura și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul și pe cei care își au locuința în cer. I s-a dat să facă război cu sfinții și să-i biruiască. Și i s-a dat autoritate peste orice seminție, peste orice popor, peste orice limbă și peste orice neam. Și toți cei care locuiesc pe pământ i se vor închina, toți aceia a căror nume n-a fost scris de la întemeierea lumii în cartea vieții Mielului înjunghiat**”. Ce poate exista ceva mai tragic decât biruința asupra sfinților?! După cum am văzut, renașterea acestei a patra fiare a avut loc, după duhul și ființa ei, deja între secolul al 13-lea și al 14-lea după Hristos. Duhul antic roman, cu umanismul său mondial atotcuprinzător pe de o parte și cu setea lui bestială de sânge împo-

Eroare! Stil nedefinit.

triva credinței creștine pe de altă parte, a costat de atunci nenumărate jertfe de moarte. Cuvântul „**I s-a dat să facă război cu sfinții și să-i biruiască**” s-a împlinit, în acest sens, deja clar odată. La fel, puterea acestui duh multicultural a adus toate națiunile și limbile la închinarea în fața capacităților sale. Să ne gândim numai la toată știința, medicina și tehnica. Cine dintre toate popoarele nu a adus un omagiu, asemănător unei îngenunchieri, tuturor progreselor tehnice, pe care omul le produce într-un fel tot mai uimitor? Numai oamenii autentici, care trăiesc în Hristos, nu se vor supune acestui duh, pentru că acest duh s-a ridicat venind din adânc. Aceasta se recunoaște deja numai prin faptul, că imediat ce este vorba de ceva ce a fost dovedit științific, se renunță la orice realitate duhovnicească mărturisită în Biblie. Știința a devenit pentru națiuni în același timp dumnezeu, religie și sfântă scriptură. Totuși ea a adus omul la pieire și distrugere și o va mai face până la sfârșit. Această fiară multiculturală din mare crește tot mai mult în înfățișare ca să se îplinească cuvântul din **Apoc.12.3-5: „În cer s-a arătat și un alt semn: și iată s-a văzut un mare balaur roșu având (a se lua aminte) șapte capete, zece coarne și șapte di-**

ademe pe capete. Cu coada lui trăgea după el a treia parte din stelele cerului și le arunca pe pământ. Și balaurul a stat înaintea femeii, care era să nască, pentru ca să-i sfâșie copilul când îl va naște. Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească, care va păstori toate neamurile cu un toiag de fier; și copilul ei a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Său de domnie”. Eu cred că acest copil de parte bărbătească nu înseamnă nimic altceva decât nașterea din întreg creștinismul a bisericii lui Hristos trăind cu adevărat organic. Măcar că organismul lui Hristos a fost dintotdeauna prezent, de abia acum în veacul nostru începe realmente să ia chip conlucrarea deplină în puterea Duhului. Până acum credincioșii în Isus și-au trăit cu prioritate individualismul lor într-o formă lipsită de obligații. Fiindcă acest veac al împlinirii din **Efes.4.13**¹ începe acum să se adeverească în noi, avem un motiv îndreptățit să considerăm că acum ceasul biruinței asupra acestei fiare, respectiv a balaurului, se află nemijlocit înaintea noastră.

---

¹ „Până vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om matur, la măsura staturii plinătății lui Hristos.”

Cât de mult sânge va mai curge în prigonirile care vor veni, îndreptându-se în mod natural spre masacrele vremii din urmă, nu pot spune înainte. Însă un lucru se poate lua fără echivoc din Scriptură: Când această goană bestială își va fi atins punctul culminant, nu va mai exista nici o picătură de sânge de martir, ci va avea loc o transformare supranaturală măreață, așa cum este mărturisită în **Apoc.12.5¹**. „**Nu voim fraților să fiți în necunoștință despre cei care au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți care n-au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu El pe cei care au adormit în Isus. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care rămânem până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor care au adormit. Căci însuși Domnul, cu un strigăt de strângere laolaltă, cu glasul arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi noi, cei**

---

¹ „...și copilul ei a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Său de domnie.”

care rămânem, vom fi răpiți împreună cu ei în nori ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. **Mângâiați-vă deci unii pe alții cu aceste cuvinte**” (1Tes.4.13-18). Există mai multe promisiuni mari a unei scăpări pentru această vreme din urmă. **„Vegheați deci tot timpul și rugați-vă ca să fiți socotiți vrednici să scăpați de toate acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului Omului”** (Luc.21.36). **„Dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit”** (Mat.24.13). **„Veți fi urâți de toți din cauza Numelui Meu, dar cine va îndura până la sfârșit va fi mântuit”** (Mat.10.22). **„Și casa Lui suntem noi dacă păstrăm până la sfârșit încrederea neclintită și nădejdea cu care ne laudăm”** (Evr.3.6). A curs sânge suficient, scumpi frați și surori! Să stăm acum laolaltă ca un organism în Numele Domnului și promisiunii Sale și să îndeplinim **Ps.2.8: „Cere-Mi și-ți voi da popoare de moștenire și marginile pământului în stăpânire”**. Pentru că acest Cuvânt este un cuvânt promis organismului lui Hristos. Dacă deja cei dintâi creștini se aflau într-o așteptare hotărâtă de a birui acest balaur antihristic printr-o răpire, cu cât mai mult nouă ne este dată o

Eroare! Stil nedefinit.

nădejde îndreptățită, după ce atât de mulți și-au pierdut deja viața din cauza acestei fiare. De aceea să rezistăm cu statornicie și să proclamăm Împărăției care sosește toată cinstea, domnia și puterea. Nimeni altul decât Hristos Însuși va avea biruința. Nici un genunchi nu va scăpa neaplecat în fața domniei Sale. Orice limbă trebuie să mărturisească: **„Isus Hristos este Domn!”** (Filip.2.11). Numai Împărăția lui Dumnezeu este cea care va birui și împreună cu ea toți cei care au fost conformați Lui. Vino Doamne Isuse!

La încheierea acestui capitol voi lăsa Sfânta Scriptură să vorbească fără alte comentarii la tema venirii lui Hristos. Ia aminte ce înseamnă pentru noi, care trăim în El și ce înseamnă ea pentru toți oamenii care s-au împotrivit cu aroganță și mândrie domniei Sale veșnice:

Revenirea lui Hristos și urmările ei

„Și atunci se va descoperi acel nelegiuit pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale și-l va desființa cu arătarea venirii Sale. Venirea lui

este prin lucrarea Satanei cu tot felul de minuni, de semne și de puteri mincinoase și cu toate amăgirile nedreptății...” (2Tes.2.8-10)

„...în toate prigonirile și necazurile pe care le suferiți. Aceasta este un indiciu despre dreapta judecată a lui Dumnezeu, întrucât veți fi găsiți (să fiți făcuți) vrednici de Împărăția lui Dumnezeu pentru care suferiți. Fiindcă Dumnezeu găsește că este drept să dea necaz celor care vă necăjesc și să vă dea odihnă (relaxare) atât vouă care sunteți întristați cât și nouă *la descoperirea Domnului Isus din cer cu îngerii puterii Lui, ÎNTR-O FLACĂRĂ DE FOC, aducând răzbunare peste cei care nu cunosc pe Dumnezeu și peste cei care nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus.*” (2Tes.1.4-8)

„... și iată un cal alb. Cel care stătea pe el Se numește ‚Cel Credincios’ și ‚Cel Adevărat’ și EL JUDECĂ și Se luptă cu dreptate. Ochii Lui sunt ca para focului... Este îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: ‚CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU’. Oștile din cer Îl urmau pe cai albi... Din gura Lui iese o sabie ascuțită CA SĂ lovească neamurile CU EA; (EL) îi VA păstori cu un

Eroare! Stil nedefinit.

toiag de fier; și (EL) va călca în picioare teascul vinului mâniei aprinse a lui Dumnezeu Cel Atotputernic... Și fiara... împreună cu prorocul mincinos... Amândoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc care arde cu pucioasă. IAR CEILALȚI AU FOST UCIȘI CU SABIA CARE IEȘEA DIN GURA CELUI CARE ședea călare pe cal. Și toate păsările s-au săturat din carnea lor.” (Apoc.19. de la v.11)

„Așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu când (PENTRU CARE) cerurile aprinse vor fi distruse și elementele arzând cu căldură se vor topi...” (2Pet.3.12)

„Ziua Domnului însă va veni ca un hoț; în ziua aceea cerurile vor trece cu zgomot șuierător, iar elementele aprinse de mare căldură se vor topi și pământul cu toate lucrările de pe el vor fi arse (în judecată)” (2Pet.3.10)

„ISUS ne-a poruncit să predicăm poporului și să mărturisim că EL a fost rânduit de Dumnezeu Judecător al celor vii și al celor morți” (Fapt.10.42)

„Căci Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului” (Ioan 5.22)

„Și I-a dat putere să judece, întrucât este Fiu al Omului” (Ioan 5.27)

„... pentru că a rânduit o zi în care va judeca după dreptate pământul locuit prin Omul pe care L-a rânduit și despre care a dat tuturor o dovadă de nețâgăduit prin faptul că L-a înviat dintre morți...” (Fapt.17.31)

„Căci toți trebuie să fim arătați înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să primească răsplata pentru lucrurile înfăptuite în trup potrivit cu binele sau răul pe care-l va fi făcut” (2Cor.5.10)

„Stăpânul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l știe, (EL) îl VA tăia în două și îi va da partea împreună cu fățarnicii: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților” (Mat.24.50-51)

Eroare! Stil nedefinit.

„... și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu mare slavă” (Mat.24.30)

„... iată un nor alb; și pe nor ședea Cineva care semăna cu Fiul Omului; pe cap avea o cunună de aur, iar în mână o seceră ascuțită... Atunci Cel care ședea pe nor Și-a aruncat seceră pe pământ. Și pământul a fost secerat... (a doua seceră este pentru vița pământului) și a aruncat strugurii în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu. Și teascul a fost călcat în picioare afară din cetate; și din teasc a ieșit sânge până la zăbalele cailor...” (Apoc.14. de la v.14)

„Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Aceluia care stă pe scaunul de domnie și de mânia Mielului, CĂCI a venit ziua cea mare a mâniei LUI și cine poate să stea în picioare?” (Apoc.6.16-17)

→ Așa au vorbit: Împărații pământului și cei mari și căpeteniile și bogații și cei puternici și fiecare sclav și liber!

„Sărutați pe Fiul CA SĂ NU SE MÂNIE ȘI SĂ NU PIERIȚI pe calea voastră; CĂCI MÂNIA LUI ESTE GATA SĂ SE APRINDĂ” (Ps.2.12)

„Dar când VA VENI FIUL Omului în slava Sa cu toți sfinții îngeri (*atunci*) VA STA PE SCAUNUL DE DOMNIE AL SLAVEI SALE. TOATE *popoarele* VOR FI ADUNATE ÎNAINTEA LUI.. Și aceștia vor merge în *pedeapsă veșnică*, iar cei drepti în *viață veșnică*.” (Mat.25.31-46)

„Și PENTRU EI a prorocit Enoh, al șaptelea de la Adam, zicând: ,Iată, DOMNUL A VENIT în mijlocul zecilor de mii de sfinți ai Săi, CA SĂ FACĂ JUDECATĂ împotriva TUTUROR și să *încredințeze pe TOȚI cei nelegiuți de TOATE faptele nelegiuite* pe care le-au făcut în chip nelegiuit și de *TOATE* cuvintele tari pe care le-au rostit împotriva Lui acești păcătoși nelegiuți...” (Iuda 14+15)

„... întrucât n-ați făcut aceste lucruri *unuia dintre acești foarte neînsemnați, Mie nu Mi le-ați făcut*” (Mat.25.45)

„Te rog fierbinte *înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus care va judeca viii și morții*, și pentru arătarea și împărăția Lui” (2Tim.4.1)

Eroare! Stil nedefinit.

„... și tăgăduiesc pe singurul nostru *Stăpân* și *Domn, Isus Hristos*. Vreau să VĂ aduc aminte, deși știți odată pentru totdeauna toate aceste lucruri, că Domnul după ce a scos un popor... *pe urmă a nimicit pe cei care n-au crezut.*” (Iuda 4+5)

„Și Duhul și Mireasa zic: *,Vino!*'. Și cine aude să zică: *,Vino!*'. Cel care dă mărturie despre aceste lucruri zice: *,Da, Eu vin curând'*. Amin! *Vino, Doamne Isuse!*” (Apoc.22.17+20)

Observație finală importantă

Dacă această carte ți-a devenit o binecuvântare, atunci aceasta o vei putea menține numai prin transmitere mai departe:

- prin transpunere în viața ta
- prin răspândirea acestei cărți
- vorbind despre ea

Domnul să facă ca semănătura ta să răsară din belșug și să te facă astfel roditor.

Dacă la citirea acestei cărți ți-ai dat seama că nu umbli în adevărurile care sunt mărturisite aici, și dorești să fii găsit ca un mădular viu în organismul-Hristos, atunci te invităm să te folosești de slujirile noastre lunare de evaluare¹.

Circulara noastră „Panorama-Nachrichten” (Panorama-Știri) conține termenele întrunirilor noastre.

---

¹ Pentru toți cei care nu vorbesc limba germană, noi vom căuta o posibilitate ca să vi se poată sluji la noi în Walzenhausen, ori într-un alt loc.

Toate cărțile noastre pot fi procurate gratuit (cât ține stocul) la

Gemeinde-Lehrdienst
Nord 33
CH-9428 Walzenhausen
Tel: 0041(0)71 888 14 31
Fax: 0041(0)71 888 64 31

De asemenea sunt disponibile mesaje pe casete în limba germană de Ivo Sasek și circulare cu învățatură actuală. Vă rugăm să solicitați în acest sens lista noastră de comenzi.

Alte scrieri de Ivo Sasek apărute în Elaion-Verlag

Momentan (februarie 2004) aceste lucrări pot fi obținute numai în limba germană, afară de cazul în care se menționează „ediție disponibilă în limba română”. Alte traduceri se află în lucru.

Cărți

„Credincios sau crezând?”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr.1 RUM

Această carte provoacă la o umblare vie și dinamică prin credință și pune în același timp și norma în dreptul vieții noastre de credință. **„Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm prin Duhul”**, se spune în **Gal.5.25**. În limbajul imaginilor s-ar putea spune de asemenea: Dacă deja avem aripi, atunci să și zburăm! Potrivit pentru scopuri evanghelistice! (152 de pagini)

„Lehre mich, Herr!”

(„Învăță-mă, Doamne!”)

Comandă nr.2

O carte fundamentală de învățătură cu învățături ușor inteligibile și practice pentru umblarea creștină în cotidian. S-ar putea considera ca o continuare la „Gläubig oder glaubend?” (Credincios sau crezând?) și este potrivită în mod deosebit și pentru acei creștini care tânjesc după o viață creștină mai statornică și mai echilibrată. (213 pagini)

„Laodiceas Verhängnis”

(„Destinul Laodiceei”)

Comandă nr.3

Enorma cădere a creștinismului este iluminată în lumina profetică din cele mai felurite laturi. Dar sunt prezentate și căi de ieșire practicabile din această strâmtoare. Pe deasupra ea indică și spre ținta tuturor lucrurilor. Această carte să fie dată mai departe numai iubitorilor de adevăr! (164 de pagini)

„Die Wiederherstellung aller Dinge”

(„Restabilirea tuturor lucrurilor”)

Comandă nr.4

Problema restabilirii ne pune în fața unor decizii inco-mode și esențiale. Mereu suntem puși în fața alegerii: Dumnezeu sau om, ceresc sau pământesc, vremelnic sau veșnic?

Referitor la desăvârșirea bisericii și restabilirea tuturor lucrurilor provocarea culminează cu întrebarea: concepte sau desăvârșire? Și această carte este gândită nu mai pentru iubitorii de adevăr și cei avansați în credință. (148 de pagini)

„Krieg in Gerechtigkeit”

(„Război în neprihănire”)

Comandă nr.5

Această carte este un rezumat al luptei duhovnicești. Ea tratează lupta eonică pe care Dumnezeu o luptă din pricina cinstei Sale. Ea transmite o privire de ansamblu referitoare la istoria mântuirii și a oamenilor și aduce lupta duhovnicească a cotidianului mărunț în marele context al țințelor înalte ale lui Dumnezeu. Întrebarea referitoare la originea și ținta întregii lupte duhovnicești este tratată amănunțit. Numai cel care are realmente pe inimă instalarea domniei lui Dumnezeu, să citească această carte. (324 de pagini)

„Apostolisch Beten”

(„A se ruga apostolic”)

Comandă nr.7b

Autorul ia sub lupă rugăciunile apostolului Pavel și ajunge la constatarea uluitoare: ele descoperă calea înspre dimensiunile „nucleare” de rugăciune. (234 de pagini)

„Educă cu viziune”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr.8 RUM

Toate mi s-au mijlocit la școală, numai un singur lucru nu – vizunea pentru ce toate acestea! Chinurile care au rezultat din acest fapt păreau fără de sfârșit. Abia după ce am avut în mână certificatul meu de ucenicie, am înțeles pentru prima dată că toate eforturile nu au fost zadarnice.

Întemeierea familiei, educația copiilor, o lucrare a vieții cu înălțimi și adâncimi nebănuite. Dar nici un preț nu va fi prea mare, nici o cale prea abruptă și nici o soartă prea grea, atunci când abordăm această lucrare a vieții cu ceea ce mi-a lipsit atâta vreme – cu viziune! Cartea de față vrea să înlăture această lipsă, de aceea „Educă cu viziune!” (176 de pagini)

„Die Königsherrschaft“

(„Domnia împărătească”)

Comandă nr.9

O probă de citire care a fost compilată din cărțile nr.1-5. Împreună cu „Gläubig oder glaubend?” (Credincios sau crezând?), ea este potrivită pentru cei nou intrați în cercul de cititori al lui Ivo Sasek; dar prin conținutul ei ea pătrunde în mod deosebit în detaliile necesităților actuale ale timpului nostru. Lumină în întuneric, orientare în vreme de dezorientare, temelii și ținte înalte ale credinței noastre – căi de ieșire practice din nevoile prezente și viitoare. (198 de pagini)

„Die Erkenntnis Gottes”

(„Cunoașterea lui Dumnezeu”)

Comandă nr.15

Cunoașterea lui Dumnezeu nu constă în acumularea de cunoaștere despre Dumnezeu, ci prin atingerile cu Dumnezeu într-o unire crescândă în ființă cu El Însuși. Această carte ne explică din trei laturi calea și condițiile unirii cu Dumnezeu. Pentru tălmăcirea cortului întâlnirii pot fi găsite unele corelări complet noi. (232 de pagini)

„Domnul transformărilor”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr.19 RUM

O adevărată autobiografie de Ivo Sasek care dovedește că lucrurile care sunt prea grele pentru oameni sunt foarte ușoare pentru *Domnul transformărilor*. O carte captivantă cu caracter pronunțat evanghelistic. (Format 11x18 cm, 130 de pagini)

„Împărăția lui Dumnezeu între soba de gătit și coșul de rufe”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr.22 RUM

(de Anni Sasek)

Într-adevăr s-a întâmplat tot mereu că autoarea a avut o atingere cu Dumnezeu exact la soba de gătit, în fața unei grămezi de rufe sau într-una din nenumăratele situații cotidiene cu cei zece copii ai ei.

Deodată i s-au deschis corelări duhovnicești, ceva greu a devenit ușor sau predica i-a fost concretizată prin copiii ei.

Relatările experiențelor familiei vor să ajute mai departe fiecăruia care dorește ca Împărăția lui Dumnezeu să se înfățișeze nu numai în cuvinte, ci și în faptă și adevăr în cotidianul practic al familiei.

(Format 11x18 cm, 166 de pagini)

„Die Erlösung des Leibes“

(„Mântuirea trupului“)

Comandă nr.23

„Eu sunt învierea și viața. Cine crede în mine, *(a) chiar dacă ar fi murit*, va trăi. Și *(b) oricine trăiește*, și crede în mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?” (Ioan 11.25-26)

Această carte readuce în conștiință făgăduințe nesocotite și realități de o calitate extraordinară. În ea înfrângerea morții trupești devine cea mai importantă datorie organică și așteptarea general răspândită a morții o epidemie amenințătoare, perfidă. – O lectură pentru toți care vor să trăiască ... (319 pagini)

„Erschütterung”

(„Cutremurare”)

Comandă nr.27

Această carte prezintă cauze – acțiuni – căi de ieșire din cutremurări.

„Hristos nu ne-a fost dat numai cu ținta de a ne conduce afară din toate cutremurările. Dar toate cutremurările ne sunt date cu ținta de a ne conduce înăuntru în Hristos.”
(172 de pagini)

„Israel – Schatten oder Wirklichkeit?”

(„Israel – Umbră sau realitate?”)

Comandă nr.30

„Voi (evrei și neamuri) nu ați venit la un munte care se putea atinge ... ci ați trecut (literalmente) la Muntele Sionului și la cetatea Dumnezeului Celui viu, Ierusalimul ceresc ...” (tradus din germană, nota trad.)
(Evr.12.18+22)

Ceea ce înseamnă aceste locuri din Scriptură în consecința lor practică, o tratează această carte în mod temeinic într-o profunzime teologică. Ea crează ordine în relația dintre Israel, Biserică și Împărăția lui Dumnezeu.

Concluzie: Nici fanatismul pentru Israel, nici teologia înlocuitoare (învățătura că noi neamurile ne aflăm în locul lui Israel) nu duce la țintă. (145 de pagini)

Broșuri

„Apostolische Gebete”

(„Rugăciuni apostolice”)

Comandă nr.7a

Aceste texte de rugăciune au fost nou traduse din limba greacă de către Ivo Sasek. Ele formează baza pentru cartea „Apostolisch Beten” (A se ruga apostolic) (Format A6, 60 de pagini)

„Geistliche Satzbrüche“

(„Frânturi duhovnicești”)

Comandă nr.10

Frânturile duhovnicești sunt realități ale Împărăției lui Dumnezeu rezumate pe scurt în „mărimea unei nuci”. Această broșură este o introducere în învățătura formulilor Împărăției lui Dumnezeu, care motivează și îndrumă în același timp spre colaborare la această carte de formule duhovnicești. Pentru că poporul lui Dumnezeu nu a avut încă niciodată ca astăzi o nevoie atât de insistentă de o concentrare și pregnantă în ce privește învățătura biblică. (44 de pagini)

„Die Waffenrüstung Gottes”

(„Armătura lui Dumnezeu”)

Comandă nr.11

[Extras din cartea „Erschütterung“ („Cutremurare”), comandă nr.27]

„Crispare proprie sau luptă duhovnicească? Armătura lui Dumnezeu nu este un lucru ci o persoană.”

(Format A6, 53 de pagini)

„Die festgesetzten Zeiten”

(„Timpurile stabilite”)

Comandă nr.12

După cum în natură există timpuri stabilite, care oferă anumite posibilități (sau imposibilități) (de ex.: primăvara, vara, toamna și iarna, sau zile de fecunditate la femeie, ș.a.m.d.), acestea există și în viața duhovnicească. Deci este necesar ca aceste răstimpuri (lb.gr. „kairos”) cu posibilitățile lor oferite a) să le recunoaștem, b) să le folosim în modul corespunzător. (Format A6, 80 de pagini)

„Manchmal ist weniger mehr“

(„Uneori mai puțin este mai mult”)

Comandă nr.13

O colecție de repere duhovnicești din predicile și slujirea de învățătură în țară și străinătate ale lui Ivo Sasek. Un mijloc ideal pentru a cunoaște gândirea, învățătura și lucrările autorului. (Cărticică miniaturală, 112 pagini)

„Credința lui Avraam”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr.14 RUM

[Extras din cartea “Credincios sau crezând?”, comandă nr.1 RUM]

Credința lui Avraam ne amintește de marea taină că o acceptare încrezătoare în Dumnezeu a tuturor situațiilor vieții poartă în sine mai multă putere de transformare decât respingerea lor prin puterea credinței sau prin manipulare. Această lucrare și-a atins ținta în noi atunci când nu mai facem noi istorie cu Dumnezeu, ci Dumnezeu poate face din nou istorie cu noi.

(Format A6, 30 de pagini)

„Odihnă de jur împrejur”

(ediție disponibilă în limba română)

Comandă nr.20 RUM

[Extras din cartea „Educă cu viziune”, comandă nr.8 RUM]

„Odihnă de jur împrejur”! Un titlu plin de promisiune și neobișnuit pentru o scriere de învățătură pentru familie. Oare nu este ținta prea înaltă? Prin odihnă de jur împrejur nu înțelegem o viață eliberată de probleme. Odihnă de jur împrejur vorbește despre o viață de părtășie care se află cu succes deasupra problemelor și în părtășie le are pe acestea sub control.

Faptul că acest lucru este posibil în practică noi îl experimentăm de mai mulți ani ca familie, care acum numără 12 persoane.

Odihnă de jur împrejur pentru toți cei care nu numai că aud acest cuvânt, dar îl și practică! (Format A6, 76 de pagini)

„Partnerwahl”

(„Alegerea partenerului”)

Comandă nr.21

[Extras din cartea „Eucă cu viziune”, comandă nr.8 RUM]

Alegerea partenerului aparține celor mai adânci taine ale acestei vieți pentru că, corespunzător Efeseni 5, ea este preumbră a tainei lui Hristos. Ea este de o importanță hotărâtoare pentru desăvârșirea în Hristos. În schimb dacă se observă mentalitatea de astăzi de a-și alege partenerul, s-ar putea spune că ea aparține lucrurilor celor mai neînsemnate ale omului. Studiul biblic de față vrea să readucă în conștiință că alegerea binecuvântată a partenerului este un lucru care vine respectiv trebuie să vină din mâna Domnului. (Format A6, 69 de pagini)

Tractate

„Un cuvânt profetic către adunările creștine”

(disponibil în limba română)

(de Ivo Sasek)

„Catastrofa de incendiu de la Kaprun”

(disponibil în limba română)

Potrivită pentru scopuri evanghelistice cât și pentru creștini. (de Ivo Sasek)

„Das Gesetz der Blutschuld”

(„Legea vinei de sânge”)

Despre tema avort (de Ivo Sasek)

„Și ei întreabă de ce ...”

(disponibil în limba română)

Zguduitor, lămuritor – cu privire la evenimentele vremii actuale.

„Comoara lumii invizibile”

(disponibil în limba română)

(de Loisa Sasek, 12 ani, evanghelistic)